

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XVIII. Amoris de Christi morte augurium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XVIII,
Amoris de Christi morte
augurium.

1. *B. Virgo Puerum quarit.*
2. *Amor in Aëdonem versus, B. Virgini sub ficu
quiescenti accinit futuros Christi dolores.*
3. *Horologium struit Amor e 12. Zodiaci signis;
unde Christi annos 33. & 3. menses per
ternum duodenarium computat.*
4. *Virginis tum dolores explicat.*

DUm Virgo tacitis thalami desedit in umbris,
 Rettulit ab Gnato gaudia certa suo.
 Nunc vagus incertam per inhospita saxa, per ornos,
 Omnibus in campis error, & ardor agit.
 Gnatus ut errat amans, & amans sic errat Alumna;
 Sic docet errores error; at error Amor.
 Fessa Parens æstu ficus viridante sub umbrâ
 Gramineâ tandem sidere cœpit humo.
 Ut sedit, tenues sese collegit in artus,
 Et prius ignis Amor, iam canit Attis auis.
 Vnus enim varias se sæpe refingit in artes,
 Et sacer ut Proteus alter & alter abit.
 Nunc alius, sed non alius; simul vnus & idem,
 Ipse sibi semper discolor errat Amor.
 Quos canat explorat Genitrix vigil aure susurros,
 Ominaque atra necis, quæ gemat augur Amor.
 Pleraque pars abiit crudi miseranda doloris,
 Pars tamen ærumnis plurima restat, ait.
 Mœsta gemes, quando ternos verus ille Tonantis
 Induet in clauos tela trifurca furor.
 Tunc erit, ut durâ subus asperet ora coronâ;
 Qualis Idumæis plerimus horret agris:
 Discerpant.

Discerpantque flagella latus, laterique cruentos
 Infundat sulcos ad probra sæua dolor.
 Ah! tuus in Gnati fundetur sanguine sanguis,
 Et MARIAM in IESU crux dabit æqua mori.
 Cætera quid memorem diri præfagia luctus?
 Quæ non sustineam cernere, damna loquar?
 Succida siqua tuis lateat tum vena medullis,
 Defluet in tristes tora liquanda faces;
 Vt sic ipsa Parens sæui fax conscia casus
 Luceat, in medio nox vbi sole sedet.
 Ante sed est longos sol euoluendus in orbem,
 Quam velit in Gnati funere serò mori.
 Interea bisseña suis sol signa quadrigis
 Qui regit, è signis Horologei non agit.
 Indicis instar erit bisseñis signifer annis,
 Postera quos seris aduehet hora rotis.
 Signiferos quot enim menses regit annuus ordo,
 Et tot adhuc annos Christe superstes ages;
 Bisque vbi bisseños iam demum duxeris annos,
 Adde nouem, metam queis tripla luna dabit.
 Sol parat his alios, aliosque aduoluere soles,
 Inuida sed claram præpedit vmbra viam:
 Scilicet, abrumpet pulchrum mors impia cursum,
 Atque anidas sistet crux sacra meta rotas.
 Vt tunc Ezechia: decimâ sol excidit vmbra,
 Sic decimus Christi sistet & annus opus.
 Tum qui purpureo sol fulgere fuerus Eoo,
 Aurea nocturno subtrahet hora peplo:
 Credibile est simili gemet astriger orbis in vmbra,
 Aggemet astrigeris & rea terra choris.
 Crescite vos lacrymæ, dices tunc saucia luctu,
 Crescite vos nimbi, crescite fontis aquæ;
 Crescite ceu Iordan, ceu Nilus crescite fletus,
 Crescite in Euphratem, crescite in Oceanum,
 Oceanum, quælis primo stetit orbis in ortu,
 Cui ponti facies vnica, nulla soli.
 Hi tibi tum fluctus, Gnati que è morte dolores,
 Lugubris huc atris quos feret annis aquis.

Hæc vidi, aut vidiſſe tui reor omina luſus,
 Si modò præ lacrymis triſte videbo nefas.
 Sed vidi, gemuiſque nefas ferale, retractat
 Mens memor, attonito pectore lingua ſtupet.
 O cælum! ô tellus! ô conſcia fidera noxæ!
 Ergone vos tantum ſuſtinuiſſe ſcelus!
 Et tot ego, tantosque breui breuis ore dolores
 Sullineam, Verbo præmoriente, queri!

ELEGIA XIX.

Amoris augurium de reſurrectione,
 & omen alterum de annis
 eius vitæ.

1. *Amor dolorem B. Virginis abſtergit ſpe reſurrectionis.*
2. *Eius tum gaudia prædicit.*
3. *Sub ficu feſſa deſidit. & e 33. eius folijs & inde umbris ipſa conijcit totidem Chriſti annos, adde 3. menſes.*
4. *Si amara ficus folia; at fructus dulces exiſtunt: & inde Amoris vaticinium confirmat.*

VOX AMORIS.

Sed quid in has lacrymas nequidquã triſte reuoluo,
 Crimen, & infando crimine damno crucem?
 Eia, rotâ lætum meliore remetiar æuum;
 Lux tibi ſanguineo ſurget amœna mari,
 Nam ſimul ac Solymis ſacra iura reſoluerit aris,
 Quæ verus antiquat lex noua Moſis opus;
 Tum Gnati de morte ſalus, lux aurea nimbo
 Surget, honos probro, crimine ſanctus Amor.

Mors.